

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 lipca 2015 roku, wniesionym w elektronicznym postępowaniu (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od T. G. kwoty 228.428,75 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów sądowych w kwocie 2.856 zł i zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 złotych. W uzasadnieniu powód wskazał, iż nabył wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej przez nią umowy kredytu z (...) S.A. z dnia 30 września 2010 roku. Wezwanie pozwanej do zapłaty zadłużenia okazało się bezskuteczne. Powódka wskazała, iż dokonała kapitalizacji odsetek na datę wytoczenia powództwa i zażądała dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu.

(pozew k- 3-5 i k- 9-10)

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(postanowienie k- 6)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 28 września 2015 roku Sąd w całości uwzględnił powództwo.

(nakaz zapłaty k- 64)

Pozwana, w ustawowym terminie wniosła od powyższego nakazu sprzeciw. Zaskarżając nakaz w całości, wniosła o oddalenie powództwa, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Wskazała, iż roszczenie stało się wymagalne w dniu 10 maja 2012 roku, a pozew wniesiony w dniu 2 lipca 2015 roku, a zatem po upływie 3 lat. Innych zarzutów pozwana nie zgłaszała.

(sprzeciw k- 69)

W odpowiedzi na sprzeciw powód powołał się na przerwanie biegu przedawnienia, przedkładając postanowienie o umorzeniu egzekucji z dnia 23 stycznia 2014 roku.

(pismo procesowe k- 73-74)

Pozwana dwukrotnie złożyła zaświadczenie od lekarza sądowego przed terminami rozpraw. Nie zgłaszała wniosku o odroczenie rozprawy z powodu jej niestawiennictwa.

(pismo wraz z załącznikiem k- 92-93 i 100-101)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową kredytu restrukturyzacyjnego zawartą w dniu 30 września 2010 roku pomiędzy (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. a pozwaną T. G. udzielono pozwanej kredytu w kwocie 162.572,23 złotych.

(umowa kredytu k 15-19)

W dniu 19 września 2011 roku został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (...) Spółka Akcyjna, który powstał na skutek wniesienia wszystkich składników majątkowych Oddziału (...) S.A.

(wypis KRS k. 33-35, zaświadczenie k- 20)

Rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 10 maja 2012 roku.

(niesporne)

W dniu 8 czerwca 2012 roku (...) S.A. wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, z którego wynika, że z tytułu umowy kredytu restrukturyzacyjnego pozwana ma zapłacić 167.163,01 złotych.

(bankowy tytuł egzekucyjny k.21)

Pismem z dnia 8 czerwca 2012 roku (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

(wniosek k. 22)

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2012 roku w sprawie o sygn. akt II Co 6194/12 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

(postanowienie k.24)

Na podstawie opisanego wyżej tytułu wykonawczego przeciwko pozwanej prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi A. K. w sprawie o sygn. akt KM (...), które zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 stycznia 2014 roku w trybie art. 824§1 pkt 3 k.p.c.

(postanowienie k. 75)

W dniu 8 października 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna (następca prawny (...) Spółki Akcyjnej) jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp. K. wkład niepieniężny-wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się poprzez zmianę umowy spółki.

(umowa z dnia 8.10.2014 roku k.32-37, wypis z KRS k.28-31, 36-49)

W dalszej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. oraz strona powodowa zawarły w dniu 24 października 2014 roku umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której spółka zwolniła się od zobowiązania względem funduszu poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej, które zostały wniesione aportem w dniu 8 października 2014 roku.

(umowa świadczenia w miejsce wykonania k.31 aneks k. 32-35, k- 76 oświadczenie z załącznikiem k. 80-88)

Pismem z dnia 4 listopada 2014 roku Raiffeisen P. poinformował pozwaną o sprzedaży wierzytelności.

(pismo k-14)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nr (...) z dnia 2 lipca 2015 roku stwierdził, że w księdze rachunkowej Funduszu w dziale wierzytelności ujawniona jest jako wierzytelność Funduszu z tytułu umowy (...) kwota 228.428,75 zł przysługująca od T. G., na którą składa się: kapitał w kwocie 160.727,20 zł, odsetki w wysokości 67.467,55 zł., kwota 234 zł tytułem kosztów.

(wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k.11, wyciąg z załącznika do umowy cesji k. 13)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, które uznał za wiarygodne. Pozwana poza zarzutem przedawnienia nie kwestionowała ani dochodzonej pozewm wierzytelności, ani uprawnienia powoda do jej dochodzenia.

W odniesieniu do załączonego do akt sprawy wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. stwierdzić należy, że zgodnie z treścią art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych z dnia 27 maja 2004 roku (Dz. U. 2004 nr 146 poz. 1546), księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych. Wyciągi wystawione na podstawie art. 194 ust. 1 u.f.i., według podziału dokumentów zawartego w przepisach k.p.c. na prywatne i urzędowe, mają status dokumentów prywatnych. Jednakże na mocy przepisu szczególnego zawartego w art. 194 u.f.i. mają do nich zastosowanie przepisy dotyczące dokumentów urzędowych, tj. art. 252 w zw. z art. 244 § 1 k.p.c., zmieniające ciężar dowodu według zasad z art. 6 k.c. W konsekwencji, wbrew zasadzie wynikającej z art. 6 k.c., ten kto zaprzecza prawdziwości danych zawartych w wyciągu funduszu sekurytyzacyjnego, powinien wykazać, że nie są one zgodne z prawdą. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwrócono jednak uwagę, że wynikające z art. 244 § 1 k.p.c. w zw. z art. 194 u.f.i. domniemanie zgodności z prawdą danych ujawnionych w wyciągu funduszu sekurytyzacyjnego należy ściśle wiązać tylko z tymi okolicznościami, które według przepisów szczególnych powinny być przedmiotem zapisów w księgach rachunkowych prowadzonych przez fundusz sekurytyzacyjny. Wyciąg z ksiąg funduszu nie może zawierać innych danych podane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi środkami dowodowymi, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r., III CZP 65/09, OSNC 2010, nr 4, poz. 51).

W przekonaniu Sądu strona powodowa wykazała załączonymi dokumentami, iż przysługuje jej wymagalną wierzytelność wobec pozwanej T. G..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlega uwzględnieniu w całości.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż strona powodowa posiada legitymację procesową czynną do wystąpienia z żądaniem zapłaty należności w łącznej kwocie 228.428,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wobec niespłacenia należności wynikających z umowy bankowej zawartej w dniu 30 września 2020 roku.

W dniu 19 września 2011 roku został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego (...) Spółka Akcyjna, który powstał na skutek wniesienia wszystkich składników majątkowych Oddziału (...) S.A., zatem Bank przejmujący przejął wszystkie prawa poprzednika prawnego (art. 494 §1 k.s.h.).

W dniu 8 października 2014 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna (następca prawny (...) Spółki Akcyjnej) jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp. K. wkład niepieniężny-wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Wniesienie aportem wierzytelności odbyło się poprzez zmianę umowy spółki. W tej sytuacji uznać należy, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. K. stała się wierzycielem wobec pozwanej na podstawie przepisu art. 132 k.s.h.

W dalszej kolejności (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. oraz strona powodowa zawarły w dniu 24 października 2014 roku umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której Spółka zwolniła się od zobowiązania względem Funduszu poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących

(...) Bank (...) Spółce Akcyjnej, które zostały wniesione aportem w dniu 8 października 2014 roku. Tym samym powodowy Fundusz stał się wierzycielem pozwanej na mocy art. 509 §1 k.c.

Podkreślić należy, iż załączonych dokumentów w postaci aneksu nr 1 do umowy zawartej pomiędzy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. a stroną powodową w dniu 24 października 2014 roku o świadczenie w miejsce wykonania jednoznacznie wynika, iż wiarytelność dochodzona pozwem została określona w sposób jasny, podano podstawę prawną należności oraz jej wysokość, podmiot odpowiedzialny. Także z dokumentów (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej jednoznacznie wynika, iż w dniu 8 października 2014 roku Bank stając się komandytariuszem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp. K. z siedzibą w W., wniósł do Spółki wkład niepieniężny w postaci wymagalnych wiarytelności wynikających z umów kredytowych, których stroną jest bank, w tym szczegółowo określonej wiarytelności wobec pozwanej.

W odniesieniu do podniesionego zarzutu przedawnienia stwierdzić należy, iż przedawnienie jest jedną z kilku instytucji prawa cywilnego, których działanie polega na zmianie treści stosunków prawnych ze względu na upływ czasu. Przedawnieniu ulegają wyłącznie cywilnoprawne roszczenia majątkowe. Skutek przedawnienia następuje po upływie określonego terminu i polega na tym, że wprawdzie roszczenie istnieje nadal, ale ten, przeciwko komu ono jest skierowane, może uchylić się od jego zaspokojenia. Osoba, przeciwko której przysługuje roszczenie może zatem bez ujemnych konsekwencji prawnych odmówić podjęcia zachowania, do którego jest zobowiązana.

Skutkiem przedawnienia jest niemożność zasądzenia przedawnionego roszczenia lub jego wyegzekwowania jeżeli zarzut przedawnienia zostanie przez zobowiązanego podniesiony przed sądem.

Przepis art. 118 k.c. przewiduje dwa terminy przedawnienia - najbardziej ogólne zastosowanie ma termin dziesięcioletni. Drugi z terminów trzyletni, nie jest związany z określoną kategorią podmiotów bądź typem stosunków prawnych, jego zakres zastosowania określa bądź rodzaj świadczenia, które jest przedmiotem roszczenia, bądź rodzaj działalności, z którą roszczenie jest związane. Natomiast przepisy szczególne przewidują inne jeszcze terminy przedawnienia dla poszczególnych lub wszystkich roszczeń z określonych typów stosunków prawnych.

W celu ustalenia terminu przedawnienia roszczenia należy zatem sprawdzić, czy przepisy normujące dany rodzaj stosunku prawnego przewidują szczególny termin przedawnienia poszczególnych lub wszystkich roszczeń istniejących w tym stosunku prawnym. Jeżeli nie, należy ustalić, czy dane roszczenie dotyczy świadczenia okresowego lub jest związane z działalnością gospodarczą, co uzasadnia zastosowanie terminu trzyletniego z art. 118 k.c.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy więc ustalić jaki termin przedawnienia ma zastosowanie do wiarytelności wynikającej z umowy kredytu zawartej pomiędzy pozwaną, a poprzednikiem prawnym powoda w dniu 30 września 2010 roku, która została stwierdzona bankowym tytułem egzekucyjnym.

Należy zatem uznać, iż każdy bank jest niewątpliwie przedsiębiorcą, do którego zakresu działania należy między innymi udzielanie kredytów, która to okoliczność ma decydujące znaczenie, dla przyjęcia terminu przedawnienia.

W rozpatrywanej sprawie roszczenie przysługujące powodowi wobec pozwanej jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez bank. Wobec tego do tego roszczenia będzie miał zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Zaaprobować przy tym należy stanowisko Sądu Najwyższego, że do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 k.c. nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02.04.2008, III CSK 302/07, OSNC 2009, Nr B, poz. 37, str. 34)

Po ustaleniu terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie, w drugiej kolejności należy ustalić początek biegu terminu przedawnienia oraz przeanalizować wpływ poszczególnych czynności podejmowanych przez strony w tym czasie na bieg terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Z uwagi na niespłacanie kredytu przez pozwaną w dniu 10 maja 2012 roku pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę kredytu, zaś w dniu 8 czerwca 2012 roku wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie złożył wniosek o nadanie mu klauzuli wykonalności. Bankowy tytuł egzekucyjny został zapatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 28 czerwca 2012 roku.

Czynność poprzednika prawnego powoda została podjęta przed Sądem i ma znaczenie dla biegu przedawnienia, gdyż bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 k.c.).

W tym miejscu należy podnieść, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia, bez względu na to, czy dotyczy on sądowego czy pozasądowego tytułu egzekucyjnego – bankowego tytułu egzekucyjnego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.12.2004r., II CK 276/04, LEX nr 284135, z dnia 16.01.2004r., III CZP 101/03, OSNC 2005/4/58).

Kodeks cywilny reguluje sytuację po przerwaniu biegu przedawnienia stanowiąc, że po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, a w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 k.c.). Zatem z dniem złożenia wniosku o nadanie klauzul wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nastąpiła przerwa w biegu terminu przedawnienia. Zgodnie z art. 124§2 k.c. w przypadku przerwania przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. To oznacza, że do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem, uprawniony nie może podjąć innej czynności mogącej też przerwać bieg przedawnienia. Stąd złożenie takiego wniosku nie tylko powoduje przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem.

Wobec powyższego od dnia 28 czerwca 2012 roku (od dnia wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu) przedawnienie biegnie na nowo.

Następnie przeciwko pozwanej zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było przez Komornika Sądowego w sprawie o sygn. akt KM 309/12, które zostało umorzone postanowieniem z dnia 23 stycznia 2014 roku w trybie art. 824§1 pkt 3 k.p.c.

Zatem wszczęcie postępowania egzekucyjnego mającego na celu dochodzenie wymagalnej wierzytelności przerwało bieg terminu przedawnienia dochodzonego przeciwko pozwanej roszczenia oraz jego zawieszenie do chwili umorzenia. Tym samym wobec wniesienia pozwu w dniu 2 lipca 2015 roku, stwierdzić należy, iż roszczenie dochodzone wobec pozwanej nie uległo przedawnieniu.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uwzględnił powództwo w całości jako uzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i zasądził pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 10.056 złotych tytułem ich zwrotu zgodnie z żądaniem powoda, reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika. W pozwie bowiem powód zażądał zwrotu 2.856 kosztów sądowych i 7.200 zł wynagrodzenia pełnomocnika. W toku procesu roszczenie to nie zostało zmienione, ani rozszerzone.

z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.